

NAGYHÉT

Ezen a héten megváltásunk és üdvösségünk legnagyobb és legszentebb eseményeit ünnepeljük. Ennek mintegy bevezető nyitánya a *Virágvasárnap*. Jézus diadalmas Jeruzsálemi bevonulására emlékezünk, melyet rövidesen a szenvedés napjai követtek. A győzelem és megdicsőülés napján az ujjongó nép a felismert Messiást palmaágakat lenggetve kísérte.

Az Ünnepi Szentmisén megszentelt barkákkal mi is körmeneten veszünk részt. Ennek jelentősége nem a történeti esemény utánzása, hanem Krisztus követése mellett való hitvallás. Ez a nap még a szenvedés és a halál ünneplése is. A Szentmisében Jézus szenvedéstörténetét, a passiót elmélkedhetjük át, őszinte bánattal az elkövetett bűneinkért, mellyel mi is növeltük Jézus fájdalmát.

Húsvéti Szent Háromnap

Az emberek megváltásának és Isten tökéletes megdicsőítésének művét Krisztus főképp az ő Húsvéti titka által vitte végbe, amikor halálunkat halálával megtörte, és az életet föltámadásával újjászerezte. Ezért az Úr szenvedésének és feltámadásának Húsvéti Szent Háromnapja az egész egyházi év tetőpontjaként tündöklök. Ahogy a vasárnap csúcspont a köznapok fölött, úgy csúcspont a Húsvét ünnepe is az egyházi évben. A nagycsütörtök esti szentmisével kezdődik, középpontja a Húsvéti virrasztás, befejezője pedig a Húsvét vasárnap Esti dicsérete - vecsernyéje. E három napon Húsvét egyetlen eseményét ünnepeljük. Tehát nem előkészület Húsvétra, hanem maga a Húsvéti ünneplés!

A keresztény hit leglényegéhez tartozik az az állítás, hogy az Atyaisten támasztotta fel Jézust a halottak közül.

(Nemeshegyi P.)

„A Fiú engedelmes lett a halálig (Fil 2,8). Egészen odaadta önmagát. Az Atya elfogadta ezt az áldozatot, és cserébe adta saját atyai ajándékát: a feltámadás általi új, örök életet. Hiszen az Atya az élet eredeti forrása. Ő adja kezdetről fogva az életet.

Az az új élet, amely magával hozta a keresztre feszített Krisztus testi megdicsőülését, az emberiségnek adott új ajándék hathatós jelévé lett. Ez az ajándék nem más, mint a Szentlélek, aki által minden Krisztussal egyesült ember megkapja azt az isteni életet, amely az Atyában van, és amelyet ő ad a Fiúnak” (II. János Pál: *Redemptor hominis* 20)

Faragó I.

VÁROSMISSZIÓ BUDAPEST

2007. szeptember 16–22.

Korunk embere inkább hisz a tanúknak, mint a tanítóknak, inkább a tapasztalatnak, mint a tanoknak; jobban az életnek és a tetteknek, mint az elméleteknek. A keresztény élet tanúsága a misszionálás első és pótolhatatlan formája. Krisztus, akinek küldetését mi folytatjuk, az elsődleges tanú és a keresztény tanúságtétel ősmintája. A Szentlélek végigkíséri az Egyházat az úton, részt vesz abban a tanúságtételben, amelyet Krisztusról ad.

A tanúságtétel első formája a misszionáriusnak, a keresztény családnak és a templomi közösségnek az élete, amely új magatartásmintát közvetít. A misszionárius, aki egyszerűen Krisztus példája szerint él, még ha korlátokkal és emberi hibákkal megtűzdelve is, jele Is-

tennek és a természetfölötti valóság-
nak. Az Egyházban mindenkinek ezt
kell tennie, aki az isteni Mestert követ-
ni akarja; azt a tanúbizonyságot kell
nyújtania, amely sok esetben az egye-
dülí lehetőség arra, hogy misszionári-
ussá legyen.

A világ elsősorban azt az evangéliu-
mi tanúságot fogadja el, amely figye-
lemmel fordul az emberekhez, szeretet-
tel a szegényekhez, a kicsinyekhez és a
szenvedőkhöz. Ez az önzetlen magatar-
tás és aktivitás, amely távol áll a min-
den emberben mélyen gyökerező túl-
zott önszeretettől, előcsalogatják azokat
az alapkérdéseket, amelyek Isten és az
Evangélium felé irányítják az embert,
arra indít, hogy bizonyos kérdésekkel
forduljanak Isten és az Evangélium fe-
lé. A béke, az igazságosság, az emberi
jogok, az emberi fejlődés szolgálata
szintén evangéliumi tanúságtétel, ha az
ember iránti figyelemmel párosul, a tel-
jes ember haladására irányul.

*II. János Pál pápa, Redemptoris Mis-
sio enciklikájából(42)*

MAGYARORSZÁGI VERBITÁK

Az Isteni Ige Társaság, (Verbiták)
tagjai, első alkalommal 1916-ban jöttek
Magyarországra.

Először a máriakémendi (Baranya
megye), majd a budatétényi plébániá-
kat vezették. Budatétényben megalapí-
tották a Názáret Missziós házat is. A
ház növendékei rendkívüli számban
gyarapodtak, ezért új missziós ház épí-
tése vált szükségessé. 1928-ban, Kő-
szegen építették meg a Szent Imre
Missziós Szemináriumot. Az első ház
alapítója és előjárója Hansen Hubert
volt, aki 2 év alatt tanult meg magya-
rul.

Az első itthoni verbita közösség,
megalakulása után 13 évvel, önálló ma-
gyar rendtartománnyá alakultak. Verbi-
ta hittérítők 1934-ben utaztak először
külföldre.

Budatétényben és Kőszegen gimna-
zistákat neveltek missziós hivatásra. A
papnövendékek a noviciátust, s a filo-
zófiai és teológiai tanfolyamot a Szent
Gábrrielben végezték el. A testvérek
számára 1937-ben Kőszegen is noviciá-
tust nyitottak.

A missziók ügyét több kiadvány
szolgáltatta és szolgálja. Havonta megje-
lentették a „Világpósta” címűt. 1926-tól
megindították a Kis Hitterjesztő újsá-
got, és évenként kiadták a „Szent Mi-
hály Missziós Naptárt.” Rendszeresen
tartottak lelkigyakorlatokat (férfiak és
papok számára), s vállalták népmiszi-
ók vezetését az ország bármely terüle-
tén.

Folyamatosan küldtek munkásokat
és papokat a különféle missziókba.
1947-ben 17, 1985-ben 23 magyar ver-
bita (pap és testvér) dolgozott külmisz-
szióban.

1950-ben, a szerzetesrendek felosz-
latásakor, 32 verbita és 100 missziós
növendék működött illetve tanult Ma-
gyarországon.

A rendszerváltás után, újraalakulásu-
kat követően hat helyen vállaltak plé-
bániái szolgálatot. Létszámuk 1995-ben
24 volt. Külföldi missziós területeken
vállalt feladataik miatt, a missziós tár-
saság tagjainak a tevékenysége többsé-
gében kiadványokból ismert. A misszi-
ós telepek legfontosabb létesítményei:
az iskola, a kórház, és a templom. Ezek
tervezésére és építésére több ízben
földrengésektől sújtott, más esetben,
trópusi országokban van szükség. A
templomépítész munkáját helyszíni
szemlék, előmunkálatok előzik meg. A
helyi körülmények figyelembevételé-

fontos volt Tajvanban, Indonéziában és Ghánában. Az életét, templomok tervezésének szentelő szerzetes, szolgálatát így indokolta: „.....a templomépítészet lényege: lehozni a fényeket!...Ez a hit-hirdetés, ezt akarja minden misszionárius: Isten üzenetét hozza az embereknek, abba a környezetbe, ahol élnek.” (Világposta. 2007.tavaszi.)

Gántiné Paulus Noémi

Karinthy Frigyes:

BARABBÁS (1917.)

A harmadik nap alkonyán pedig kilépett a bolt keskeny kapuján, és csendesen megindult az úton. Két oldalt füstölögtek a romok. Lent a kiszáradt árok fenekén találta az elsőt azok közül, akik Pilátus háza előtt kiáltozták Barabbás nevét. Elfeketült nyelvvel vonított a vörös felhők felé. Megállt előtte, és így szólt:

– Itt vagyok! Az pedig felnézett rá és zokogni kezdett.

– Rabbi, rabbi! zokogott. És a mester szelíden folytatta.

– Ne sírj! Állj fel és jöjj velem! Mert visszamegyek Jeruzsálembe, Pilátus háza elé és új törvényt kérek magamra és reátok, akik Barabbást választottátok, akikkel ezt művelte Barabbás. A nyomorult pedig feltápáskodott és az ő öltönyét megragadta.

– Mester! – kiáltott elfulladva és könnyek között – ó mester, jövök! Mondd meg, hogy mentsem meg magam! Mondd meg, mit tegyek! Mondd meg, mit mondjak!

– Semmit, mondta ő szelíden – csak azt, amit három nap előtt kellett volna mondanod, mikor Pilátus megállt a tornácon és megkérdezett titeket: "Kit engedjek el hát közülük, Barabbást, a gyilkost, vagy a názáretit?"

– Ó, én bolond! – kiáltott a nyomorult fejét öklével verve, – ó, én bolond, aki Barabbást kiáltottam! Barabbást, aki ide juttatott!

– Jól van – folytatta szelíden a mester – most jöjj hát velem Pilátus háza elé, ne törődj semmivel, ne figyelj semmire, csak rám, és amikor én intek neked, kiáltsd egész szívedből és egész tüdődből: „A názáretit!” mintha azt kiáltanád: „Az életemet!” Az pedig követte őt. És találnak útközben egy másik nyavalyást, akinek Barabbás elvette házát, feleségét, gyermekét és szemeit kiszúratta. És ő homlokon érinté csendesen kezével és így szólt:

–Én vagyok az. Jöjj velem Jeruzsálembe, és amikor én kezemmel érintelek, kiáltsd: „A názáretit!”; mintha azt kiáltanád: „A házamat! A gyermekeimet! A szemem világát!” Az pedig felzokogott és követte őt. És találtak még másikat is, kinek lábai és kezei kötéllel

voltak összekötve és nyakára hurkolva, őt magát pedig arccal lefelé bűzhödött mocsárba nyomta le Barabbás, tetvek és csúszómászók közé. Odament hozzá, és megoldotta kötelékeit, és így szólt:

– Ismerlek téged. Te költő voltál, aki a lélek rajongó repülését hirdetted. Jöjj velem, és amikor intek, kiáltsd: „A názáretit!”; mintha ezt kiáltanád: „A szabadságot! A léleknek és a gondolatnak a szabadságát!” Az pedig megcsókolta az ő saruját és csak a szemével könnyögött, mert a szája még tele volt sárral.

És így mentek tovább, és egyre több béna és sánta és nyomorult bélpoklos csatlakozott hozzájuk, akiket Barabbás tönkretett. És mindegyik külön-külön zokogva verte mellét és könnyögött

neki, hogy intsen majd, ha kiáltani kell: „A názáretit!” mintha azt kiáltanák: „Békesség, békesség! Békesség e földön!”

Estére pedig megérkeztek Jeruzsálembe, Pilátus háza elé. Pilátus a tornácra ült és estebédjét költötte Barabbással, a gyilkossal. Kövéren és fénylő arccal ültek ott, nehéz borokat ittak, és drága ételeket ettek arany edények fenekéről: skarlátpiros palástjuk messze világított. A názáreti pedig, élén a sokaságnak, mely követte őt, a tornác elé járult és felemelvén átszegezett kezeit, szelíden szólni kezdett:

– A pászkák ünnepe nem múlt még el, Pilátus! Törvény és szokás, hogy húsvétkor egyikét az elítélteknek elbocsássad, úgy, ahogy a nép kívánja. A nép Barabbást kívánta, engem megfeszítettek – de vissza kellett térnem halottaimból, mert láttam, hogy a nép nem tudta, mit cselekszik. E sokaság mögöttem megismerte Barabbást és most új törvényt akar. Kérdezd meg őket újból, amint a törvényeinkben meg vagyon írva. Pilátus pedig gondolkodott, aztán vállat vont, és kiállván a tornác szélére, csodálkozva nézett végig a sokaságon és szólt:

– Hát kit bocsássak el már most, Barabbást, vagy a názáretit? És akkor ő intett nekik. És ekkor zúgás támadt, és mint a mennydörgés, zengett fel a sokaság. És a sokaság ezt kiáltotta: „Barabbást!” És rémülten néztek egymásra, mert külön-külön mindegyik ezt kiáltotta: „A názáretit!” A Mester pedig halovány lett és megfordulván végignézett rajtuk. És külön-külön megismeré mindegyiknek az ő arcát, de e sok arcból egyetlen arc lett az esti homályban, óriási fej, mely ostobán és gonoszul és szemtelenül vigyorgott az ő arcába, véres szemei hunyorogtak és szájából büdös lé szivárgott és torkából úgy böm-

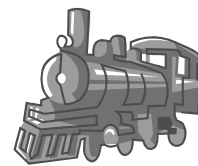
bölt rekedten: „Barabbást!”; mintha azt hörögné: „Halál! Halál! Halál!” Pilátus pedig zavartan lesütötte az ő szemeit és mondá neki: „Te látod...” Ő pedig bólintott fejével és csendesen felmenvén a lépcsőn, kinyújtotta kezeit a hóhér felé, hogy kötözzé meg.

Tanít az élet

Szerethetjük Istent anélkül, hogy hinnenk megmentő üzenetében? Nem, mert csak azt szeretjük, akit szeretetreméltónak ismerünk meg.

EDISON

Az amerikai Michigan államban napok óta tombol a vihar és szakad az eső. A folyók sebesen sodró folyamokká változtak. Mount Clemens vasútállomására éppen egy morzejeles üzenet érkezik. Connors, az állomásfőnök elsápad:

– A híd leszakadt! – kiáltja oda munkatársainak. – A 7-es számú vonat tíz perc múlva ott lesz! Rettenetes! Senki nem fog életben maradni!

Edison, a tizenöt éves tanonc feszülten figyel. Bárcsak több idő lenne még, de az óra szerint már csak kilenc perc van. Hirtelen felugrik.

– A nővérem is a 7-es számú vonaton van. Ma este kell hazaérkeznie. Ó, hogyan értesíthetnénk!

Connors a fejét rázza.

– Már késő! A vonat elhagyta az utolsó állomást. Istenem, de szörnyű lesz!

A fiú nem adja fel a reményt. Lázasan dolgozik az agya.

– Tudom már, mit kell tenni! Gyorsan, egy gőzmozdonyt! Azonnal ki kell futnom vele a híd irányában! A gőzsí-

pokkal üzenetet adok le a nővéremnek. Ő érti a morzejeleket.

Az állomásfőnök habozik és megjegyzi:

– De a nővérednek nem fognak majd hinni.

– Már csak nyolc percünk van, gyérünk gyorsan, ez az egyetlen esélyünk!

Connors is segíteni akar; odaszól egy tolatómozdony fűtőjének:

– Jack, vedd fel a fiút és nyomás, teljes gőzzel a hídhhoz! De időben álljatok meg! A híd leszakadt!

Edison felugrik a mozdonyra és elszáguldanak. Connors látja, amint eltűnnek a kanyarban, majd az órájára néz: még négy és fél perc van...

A hídtól két kilométer távolságra Edison erőteljesen elkezd rángatni a gőzsípot működtető fogantyút. Villámgyorsan adja a morzejeleket: A híd le-sza-kadt, meg-áll-ni! A híd le-sza-kadt, meg-áll-ni!

A 7-es számú vonaton gyanútlanul beszélgetnek az utasok. Egy idősebb úr megjegyzi:

– Egy mozdonyvezető, úgy látszik, bedilizett! A mellette ülő leány azonban feszülten figyel a jelzéseket.

– Ezek morzejelek – szólal meg, majd mondja magában: A híd leszakadt! Megállni! - Megállni! - megállni!

– Meg kell állnunk! A híd leszakadt!

A bajszos öregúr felfortyan:

– Ezzel nem lehet játszani, kedves ifjú hölgyem, a vonat csak végszükség esetén áll meg.

Egyre tisztábban hallhatók a kétségbeesett jelzések. Már csak öt kilométerre vannak a leszakadt hídtól.

– De ez nem tréfadolog! – kiáltja a leány. A híd leszakadt! Azonnal meg kell állnunk! Ezek morzejelek, én ismerem a jeleket.

Meg akarja húzni a vészféket, de nem éri el. Kétségbeesetten tapasztja

arcára mindkét tenyerét. Ekkor egy előkelő hölgy közbeszól:

– Ez örültség! Ez nem lehet igaz!

Az idős úr azonban megdöbben.

– Biztos vagy ebben? – kérdezi a leányt. – Egészen biztos! De gyorsan!!!

Erre felugrik az úr és erőteljesen meghúzza a vészféket. A kerekek félelmetesen csikorognak és megáll a vonat – mindössze húsz méterrel a leszakadt híd előtt!

Ebben a történetben van valami nagyon elgondolkodtató: ha az idős úr nem hisz a megmentő üzenetben, akkor ő és valamennyi útitársa életét veszítette volna... Ha tudjuk, hogy Isten szólt hozzánk, és ennek ellenére sem akarunk hinni megmentő üzenetében, akkor megtörténhetik, hogy saját hibánkból mi is elveszünk!

Hogyan szól Isten megmentő üzenete? Így: Jézus szeret minket és viszontszeretetünkre vár.

(P. Lefèvre ford. Némedi A.)

HÚSVÉTI SZOKÁSOK

A húsvéti ételszenteléssel az Egyház arra figyelmeztet, hogy a hosszú böjt után ne kísértsen meg a mértéktelenség. A megszentelésre elhozott ételek mind Krisztust jelképezik. A báránysült az utolsó vacsorára és Jézusra; az Isten Bárányára emlékeztet. A tojás az életnek és föltámadásnak a jelképe. A pirosra festés Jézus vérontását jelképezi, a torma az elszenvedett sok keserűséget, a kalácsütés az isteni szeretet tüzeit. Amikor a megáldott húsvéti ételleket odatesszük az ünnepi asztalra, mintha a föltámadt Üdvözítő ülne le közénk, mondjuk buzgón: "Jöjj el Jézus, légy vendégünk - áldd meg, amit adtál nekünk. Ámen."

Takarítanak, meszelnek az egész házban, rendbe hozzák a gazdasági eszközöket, felfrissítik a hozzátartozók sírját. A tisztulás gondolatát húsvét sugallja: "Tisztítsátok ki magatokból a bűn erjesztő kovaszát!". Külső-belső tisztasággal várjuk a föltámadás ünnepét. A húsvéti öntözés hagyományának alapja szintén ősi eredetű: húsvétkor volt az ősegyházban a keresztelés, mégpedig teljes alámerítéssel. A keresztséggel új, természetfölötti élet indul bennünk.

A leányok, asszonyok meglocsolása jókívánságokat tartalmaz, hogy erősek, egészségesek legyenek azok, akik isten jövődő gyermekeinek a természetes életet adják az anyaság vállalásával.

A húsvét hajnali "Jézus-keresés" megőrizte az ősi föltámadási szertartás emléket, amely eredetileg húsvét hajnalán volt. A legújabb liturgikus rendelkezések szerint ismét a nagyszombatról húsvétra virradó éjszaka tartjuk a feltámadás szertartását. Ezzel mintegy igazolást nyer népünk szép szokása, amellyel húsvét hajnalán határjáró körmenetben ajánlja földjét és a föld termését a föltámadt Krisztus oltalmába. ("Párbeszéd Istennel" c. imakönyv)

KÉRJÜK, TÁMOGASSA EGYHÁZUNKAT adója 1%-ával! Magyar Katolikus Egyház: 0011 Újpest –Kertvárosi Orgona Alapítvány: 18090381-1-41 Szeretett Tanítvány Alapítvány: 18097467-1-41

Pénzbeli adományokhoz befizetési csekket adunk. Az alapítványok közhasznúak. Minden adományt előre is hálásan köszönünk. Isten fizesse meg! Ne felejtsük a borítékot a ragasztásnál aláírni!

Minden kedves Olvasónknak

örömteli, kegyelmekben gazdag, áldott húsvéti

**ünnepeket kíván
a szerkesztőség**

ORGONAHANGVERSENY

Első alkalommal lesz hangverseny új orgonánkkal. **Április 14-én szombaton 19^h-kor** az esti szentmise után. **BARÓTI ISTVÁN orgonaművész, a Főszékesegyház karnagya játszik,**– aki szakértője volt a mi orgonánknak is. Minden érdeklődőt szeretettel vár az Egyházközség!

Felnőtt katekézis

következő előadása:

április 19. csütörtök 18^h Előadó: Marczis Ferenc nyd. plébános. Téma: Megújulási mozgalmak a XIX. és XX. század fordulóján

Kis fejtörő:

18 szó van elrejtve, melyek a három szent nappal kapcsolatosak.

C	S	Ó	K	E	P	B	Ö	J	T
S	Á	T	Z	S	A	R	R	I	V
Z	T	Ú	Z	I	P	K	Ö	A	P
E	L	G	I	M	S	Ö	M	J	A
N	Á	Y	V	T	Á	R	É	U	S
T	V	E	O	N	G	M	N	L	S
S	G	R	L	E	A	E	E	E	I
I	E	T	T	Z	T	N	K	L	O
R	M	Y	Á	S	Y	E	I	L	A
Ö	B	A	R	K	A	T	N	Á	D